

Publicerad 2009-03-16 18:20 av Hiro

Bara jag. egentligen femton rader till, men de kändes överflödiga... som allt egentligen, men jaja...

Andnöd

Jag skaver att ha i baktanken,
det sliter att minnas mig.

Jag är grus i ögonen,
när du som minst av allt vill gråta,
när du som mest av allt vill se.

En ensam kvarglömd ton i örat,
efter världens bästa konsert, längst fram
med kravallstaketet pressat mot revbenen,
med revbenen pressade mot lungorna.

Jag är andnöd!

Jag är håll efter en joggingtur
kramp i vattnet,
en osynlig virvel av luft under planet,
strax före landning.

Jag är inte landminan du trampat på,
jag är steget du tog snett,
inte giftet du tar,
utan smärtan när du ångrar dig.

Jag är allt du förbannar, men inte får leva utan.
En naturlig del av dig, och det ska du finna dig i.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Hiro med Poeter.se id #13961 innehar upphovsrätten